

Den Europæiske Unions Tidende

C 164

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

8. juni 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 164/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 156 af 1.6.2013	1
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 164/02	Sag C-625/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EØF — artikel 6, stk. 3, og bilag II — direktiv 2001/14/EF — artikel 14, stk. 2 — jernbaneinfrastrukturforvalterens manglende retlige uafhængighed — artikel 11 — ingen præstationsordning — ufuldstændig gennemførelse)	2
---------------	--	---

2013/C 164/03	Sag C-103/11 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Systran SA og Systran Luxembourg SA (Appel — artikel 225, stk. 1, EF samt artikel 235 EF og artikel 288, stk. 2, EF — søgsmål om ansvar uden for kontraktforhold mod Det Europæiske Fællesskab — vurdering af tvistens ikke-kontraktlige karakter — Fællesskabets retsinstansers kompetence)	2
---------------	---	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 164/04	Sag C-202/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. april 2013 — Anton Las mod PSA Antwerp NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidsrechtbank te Antwerpen — Belgien) (Arbejds-kraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — virksomhed etableret i det nederlandske sprogområde i Kongeriget Belgien — forpligtelse til at affatte arbejdskontrakter på nederlandsk — arbejdskontrakt af grænseoverskridende karakter — restriktion — manglende forholdsmæssighed)	3
2013/C 164/05	Forenede sager C-274/11 og C-295/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. april 2013 — Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union (Enhedspatent — afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde i henhold til artikel 329, stk. 1, TEUF — søgsmål med påstand om annullation som følge af manglende kompetence, magtfordrejning og over-trædelse af traktaterne — betingelserne i artikel 20 TEU samt i artikel 326 TEUF og 327 TEUF — ikke-eksklusiv kompetence — afgørelse truffet som »den sidste udvej« — beskyttelse af Unionens interesser)	3
2013/C 164/06	Sag C-463/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. april 2013 — L mod M (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Tyskland) (Direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — artikel 3, stk. 4 og 5 — fastlæggelse af de typer af planer, som kan få væsentlig indvirkning på miljøet — bebyggelsesplaner til »indre udvikling« fritaget for miljøvurdering i medfør af national lovgivning — fejlagtig vurdering af den kvalitative betingelse for »indre udvikling« — ingen indflydelse på bebyggelsesplanens gyldighed — til skade for direktivets effektive virkning)	4
2013/C 164/07	Sag C-548/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. april 2013 — Edgard Mulders mod Rijksdienst voor Pensioenen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Antwerpen — Belgien) (Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 1, litra r) — begrebet »forsikringsperioder« — artikel 46 — beregning af alderspension — forsikringsperioder, der skal tages i betragtning — grænse-arbejder — uarbejdsdygtighedsperiode — kumulation af tilsvarende ydelser, som udbetales af to medlemsstater — manglende hensyntagen til denne periode som en forsikringsperiode — bopælskrav — nationale antikumulationsregler)	5
2013/C 164/08	Sag C-565/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. april 2013 — Mariana Irimie mod Administrația Finanțelor Publice Sibiu og Administrația Fondului pentru Mediu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu — Rumænien) (Tilbagebetaling af afgifter, som en medlemsstat har opkrævet i strid med EU-retten — national ordning, der begrænser de renter, som nævnte stat skal betale af den tilbagebetalte afgift — renter beregnet fra dagen efter datoen for fremsættelsen af kravet om tilbagebetaling af afgiften — uforeneligt med EU-retten — effektivitetsprincippet)	5
2013/C 164/09	Sag C-595/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. april 2013 — Steinel Vertrieb GmbH mod Hauptzollamt Bielefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Handelspolitik — forordning (EF) nr. 1470/2001 — forordning (EF) nr. 1205/2007 — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — endelig antidumpingtold på indførsel af kompakt-lysstofrør — anvendelse af endelig antidumpingtold på varer tariferet i den underposition, der er omfattet af antidumpingforordningen — omhandlede vare — anvendelsesområde)	6
2013/C 164/10	Sag C-12/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. april 2013 — Colloseum Holding AG mod Levi Strauss & Co. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 15, stk. 1 — begrebet »reel brug« — varemærke, der kun bruges som bestanddel af et sammensat varemærke eller sammen med et andet varemærke)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 164/11	Sag C-247/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. april 2013 — Meliha Veli Mustafa mod Direktor na fond »Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite« kam Natsionalnia osiguriteln institut (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF — direktiv 2002/74/EF — direktiv 2008/94/EF — artikel 2 og 3 — forpligtelse til at fastsætte bestemmelser om sikring af arbejdstagernes løntilgodehavender — mulighed for begrænsning af sikringen af tilgodehavender, der er opstået inden indførelsen i erhvervsregisteret af afgørelsen om indledning af en insolvensbehandling — afgørelse om indledning af en insolvensbehandling — retsvirkninger — fortsat drift af arbejdsgiverens virksomhed)	7
2013/C 164/12	Sag C-74/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 12. februar 2013 — GSV Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-Alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	7
2013/C 164/13	Sag C-102/13 P: Appel iværksat den 1. marts 2013 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 18. december 2012 i sag T-205/11, Tyskland mod Kommissionen	8
2013/C 164/14	Sag C-119/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Wedding (Tyskland) den 14. marts 2013 — eco cosmetics GmbH & Co. KG mod Virginie Laetitia Barbara Dupuy	9
2013/C 164/15	Sag C-120/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Wedding (Tyskland) den 14. marts 2013 — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. mod Tetyana Bonchyk	9
2013/C 164/16	Sag C-121/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Wedding (Tyskland) den 14. marts 2013 — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft mod Xceed Holding Ltd.	10
2013/C 164/17	Sag C-126/13 P: Appel iværksat den 15. marts 2013 af BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. januar 2013 i sag T-625/11 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	10
2013/C 164/18	Sag C-132/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 18. marts 2013 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod ILME GmbH	11
2013/C 164/19	Sag C-158/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag (Nederlandene) den 28. marts 2013 — Hamidullah Rajaby mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	11
2013/C 164/20	Sag C-166/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Melun (Frankrig) den 3. april 2013 — Sophie Mukarubega mod Préfet de police og Préfet de la Seine-Saint-Denis	11
2013/C 164/21	Sag C-167/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgien) den 27. marts 2013 — Jean Devillers	12
2013/C 164/22	Sag C-189/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de grande instance de Bayonne (Frankrig) den 15. april 2013 — Raquel Gianni Da Silva mod Préfet des Pyrénées-Atlantiques	12
2013/C 164/23	Sag C-203/13: Sag anlagt den 17. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
Retten		
2013/C 164/24	Sag T-32/08: Rettens dom af 24. april 2013 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — markedsanalyse med henblik på udviklingen af en ny strategi for en internetside — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — udvælgelses- og tildelingskriterier — ansvar uden for kontraktforhold)	14
2013/C 164/25	Sag T-526/10: Rettens dom af 25. april 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Kommissionen (Handel med sælprodukter — forordning (EF) nr. 1007/2009 — gennemførelsesbestemmelser — forordning (EU) nr. 737/2010 — forbud mod at bringe nævnte produkter i omsætning — undtagelse til fordel for inuitsamfund — ulovlighedsindsigelse — hjemmel — subsidiaritet — proportionalitet — magtfordrejning)	14
2013/C 164/26	Sag T-119/11: Rettens dom af 25. april 2013 — Gbagbo mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — specifikke restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — indefrysning af midler — tilpasning af påstande — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning — ret til forsvar — ejendomsret)	15
2013/C 164/27	Sag T-130/11: Rettens dom af 25. april 2013 — Gossio mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Elfenbenskysten — indefrysning af midler — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	15
2013/C 164/28	Sag T-284/11: Rettens dom af 25. april 2013 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones mod KHIM — MIP Metro (METROINVEST) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket METROINVEST — det ældre nationale figurmærke METRO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — princippet om forbud mod forskelsbehandling — ret til en retfærdig rettergang)	16
2013/C 164/29	Sag T-55/12: Rettens dom af 25. april 2013 — Chen mod KHIM — AM Denmark (rengøringsanordning) (EF-varemærker — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en rengøringsanordning — tredimensionalt EF-varemærke, der gengiver en rengøringsanordning forsynet med en forstøver og en svamp — ugyldighedserklæring)	16
2013/C 164/30	Sag T-145/12: Rettens dom af 25. april 2013 — Bayerische Motoren Werke mod KHIM (ECO PRO) (EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket ECO PRO — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), forordning(EF) nr. 207/2009)	16
2013/C 164/31	Sag T-474/11: Rettens kendelse af 12. april 2013 — Oster Weinkellerei mod KHIM — Viñedos Emiliana (Igama) (EF-varemærker — ugyldighedserklæring vedrørende det varemærke, hvorpå indsigelsen er støttet — uforment at træffe afgørelse)	17
2013/C 164/32	Sag T-28/12: Rettens kendelse af 9. april 2013 — PT Ecogreen Oleochemicals m.fl. mod Rådet (Dumping — import af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia — endelig antidumpingtold — vedtagelse af ny forordning — søgsmålsinteresse ophørt — uforment at træffe afgørelse i sagen)	17
2013/C 164/33	Sag T-124/13: Sag anlagt den 4. marts 2013 — Italien mod Kommissionen	18

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 164/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 156 af 1.6.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 147 af 25.5.2013

EUT C 141 af 18.5.2013

EUT C 129 af 4.5.2013

EUT C 123 af 27.4.2013

EUT C 114 af 20.4.2013

EUT C 108 af 13.4.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik(Sag C-625/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EØF — artikel 6, stk. 3, og bilag II — direktiv 2001/14/EF — artikel 14, stk. 2 — jernbaneinfrastrukturforvalterens manglende retlige uafhængighed — artikel 11 — ingen præstationsordning — ufuldstændig gennemførelse)

(2013/C 164/02)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, M. Perrot og S. Menez, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den nødvendige frist af alle bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 6 (stk. 3) og bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25) og artikel 6 (stk. 2-5), artikel 14 (stk. 2) og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29)

Konklusion

- 1) Ved ikke at have truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den enhed, hvortil udøvelsen af de i bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001, angivne væsentlige funktioner

er overdraget, er uafhængig i forhold til den virksomhed, der leverer jernbanetransportydelse, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i og bilag II til direktiv 91/440 samt artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007, og idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 11 i nævnte direktiv 2001/14, har Den Franske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til disse bestemmelser.

- 2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.
- 3) Europa-Kommissionen og Den Franske Republik bærer deres egne omkostninger.
- 4) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Systran SA og Systran Luxembourg SA(Sag C-103/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 225, stk. 1, EF samt artikel 235 EF og artikel 288, stk. 2, EF — søgsmål om ansvar uden for kontraktforhold mod Det Europæiske Fællesskab — vurdering af tvistens ikke-kontraktlige karakter — Fællesskabets retsinstitansers kompetence)

(2013/C 164/03)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T. van Rijn, E. Montaguti og J. Samnadda, som befuldmægtigede, bistået af advocaat A. Berenboom og avocat M. Isgour)

De andre parter i appelsagen: Systran SA og Systran Luxembourg SA (ved advocats J.-P. Spitzer og E. De Boissieu)

Sagsøgt: PSA Antwerp NV

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. december 2010 i sag T-19/07 — Systran og Systran Luxembourg mod KHIM, angående en påstand om erstatning for det tab, sagsøgerne i første instans hævder at have lidt som følge af retsstridigheder begået efter Kommissionens udbud vedrørende vedligeholdelse og lingvistisk forbedring af Kommissionens maskinoversættelsessystem — fejlskøn og selvmodsigelser med hensyn til, om tvisten vedrører forhold uden for kontrakt — tilsidesættelse af retten til forsvar — tilsidesættelse af reglerne om bevisførelse — åbenlys urigtig vurdering af, om den påståede fejl fra Kommissionens side udgør en tilstrækkelig kvalificeret krænkelse — manglende begrundelse

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. december 2010, Systran og Systran Luxembourg mod Kommissionen (sag T-19/07), ophæves.
- 2) Det af Systran SA og Systran Luxembourg SA i sag T-19/07 anlagte søgsmål afvises.
- 3) Systran SA og Systran Luxembourg SA betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger for Den Europæiske Unions Domstol og for Den Europæiske Unions Ret.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. april 2013 — Anton Las mod PSA Antwerp NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidsrechtbank te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-202/11) (¹)

(Arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — virksomhed etableret i det nederlandske sprogområde i Kongeriget Belgien — forpligtelse til at affatte arbejdskontrakter på nederlandsk — arbejdskontrakt af grænseoverskridende karakter — restriktion — manglende forholdsmæssighed)

(2013/C 164/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidsrechtbank te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anton Las

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeidsrechtbank Antwerpen — fortolkning af artikel 39 EF (nu artikel 45 TEUF) — regional belgisk lovgivning, hvorefter virksomheder, der er beliggende i det flamske sprogområde, som en gyldighedsbetingelse har pligt til i forbindelse med arbejdsforhold med international karakter at affatte alle dokumenter, der vedrører arbejdsforholdet, på nederlandsk

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en delstatsenhed i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, som pålægger enhver arbejdsgiver, der har sit driftssted på denne delstatsenheds område, udelukkende at affatte arbejdskontrakter med grænseoverskridende karakter på det officielle sprog i denne delstatsenhed, idet retten ellers i embeds medfør erklærer disse kontrakter ugyldige.

(¹) EUT C 219 af 23.7.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. april 2013 — Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-274/11 og C-295/11) (¹)

(Enhedspatent — afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde i henhold til artikel 329, stk. 1, TEUF — søgsmål med påstand om annullation som følge af manglende kompetence, magtfordrejning og overtrædelse af traktaterne — betingelserne i artikel 20 TEU samt i artikel 326 TEUF og 327 TEUF — ikke-eksklusiv kompetence — afgørelse truffet som »den sidste udvej« — beskyttelse af Unionens interesser)

(2013/C 164/05)

Processprog: spansk og italiensk

Parter

Sagsøgere: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget) og Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Intervenient til støtte for Kongeriget Spanien: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Intervenient til støtte for Den Italienske Republik: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved T. Middleton og F. Florindo Gijón samt ved A. Lo Monaco, derefter ved T. Middleton og F. Florindo Gijón samt ved M. Balta og K. Pellinghelli, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet, J.-C. Halleux og T. Materne, som befuldmægtigede), Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, D. Hadroušek og J. Vlácil, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland ved T. Henze og J. Kemper (som befuldmægtigede), Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af N.J. Travers, BL), Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues og A. Adam, som befuldmægtigede), Ungarn (ved M.Z. Fehér og K. Molnár, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels og M. de Ree, som befuldmægtigede), Republikken Polen (ved B. Majczyna, E. Gromnicka og M. Laszuk, som befuldmægtigede), Kongeriget Sverige (ved A. Falk og C. Meyer-Seitz, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved L. Seeboruth, som befuldmægtiget, bistået af barrister T. Mitcheson), Europa-Parlamentet (ved I. Díez Parra og G. Ricci samt ved M. Dean, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved I. Martínez del Peral samt ved T. van Rijn, B. Smulders, F. Bulst og L. Prete, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulering af Rådets afgørelse 2011/167/EU af 10. marts 2011 om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om indførelse af beskyttelse af et enhedspatent (EUT L 76, s. 53) — magtfordrejning — tilsidesættelse af EU's retsorden

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger i sag C-274/11.
- 3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger i sag C-295/11.
- 4) Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Irland, Den Franske Republik, Republikken Letland, Ungarn, Kongeriget Nederlandene, Republikken Polen, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 219 af 23.7.2011.
EUT C 232 af 6.8.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. april 2013 — L mod M (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-463/11) (¹)

(Direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — artikel 3, stk. 4 og 5 — fastlæggelse af de typer af planer, som kan få væsentlig indvirkning på miljøet — bebyggelsesplaner til »indre udvikling« fritaget for miljøvurdering i medfør af national lovgivning — fejlagtig vurdering af den kvalitative betingelse for »indre udvikling« — ingen indflydelse på bebyggelsesplanens gyldighed — til skade for direktivets effektive virkning)

(2013/C 164/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: L

Sagsøgt: M

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — fortolkning af artikel 3, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30) — anvendelsesområde — national lovgivning, der foreskriver en fremskyndet procedure, der ikke omfatter en miljøvurdering, for vedtagelse af lokale bebyggelsesplaner for mindre arealer, der opfylder visse kvalitative og kvantitative kriterier — ukorrekt vurdering af de kvalitative kriterier

Konklusion

Artikel 3, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 4, skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforordninger som de i hovedsagen omhandlede, hvorefter tilsidesættelse af en kvalitativ betingelse, der er fastsat i en bestemmelse, som gennemfører dette direktiv, for at fritage vedtagelsen af en bebyggelsesplan af en bestemt type fra kravet om en miljøvurdering i henhold til direktivet, er uden betydning for planens gyldighed.

(¹) EUT C 355 af 3.12.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. april 2013 — Edgard Mulders mod Rijksdienst voor Pensioenen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-548/11) ⁽¹⁾

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 1, litra r) — begrebet »forsikringsperioder« — artikel 46 — beregning af alderspension — forsikringsperioder, der skal tages i betragtning — grænsearbejder — uarbejdsdygtighedsperiode — kumulation af tilsvarende ydelser, som udbetales af to medlemsstater — manglende hensyntagen til denne periode som en forsikringsperiode — bopælskrav — nationale antikumulationsregler)

(2013/C 164/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Edgard Mulders

Sagsøgt: Rijksdienst voor Pensioenen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeidshof te Antwerpen — fortolkning af artikel 1, litra r), og artikel 46 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, L 149, s. 366) — aldersdomsforsikring og forsikring ved dødsfald — beregning af ydelserne — spørgsmålet om, hvilke forsikringsperioder der skal tages hensyn til

Konklusion

Artikel 1, litra r), og artikel 46 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, sammenholdt med denne forordnings artikel 13, stk. 2, litra a), og artikel 45 TEUF og 48 TEUF, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en uarbejdsdygtighedsperiode, hvorunder der er blevet udbetalt en sygeforsikringsydelse, på grundlag af hvilken der er indeholdt bidrag til aldersforsikring, i en anden medlemsstat til en vandrende arbejdstager, i forbindelse med beregningen af en alderspension i en medlemsstat af denne anden medlemsstats lovgivning ikke anses for en »forsikringsperiode« som omhandlet i disse bestemmelser med den begrundelse, at den pågældende ikke er bosat i sidstnævnte medlemsstat og/eller har fået udbetalt en tilsvarende ydelse i henhold til lovgivningen i den første medlemsstat, som ikke kunne kumuleres med denne sygeforsikringsydelse.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. april 2013 — Mariana Irimie mod Administrația Finanțelor Publice Sibiu og Administrația Fondului pentru Mediu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu — Rumænien)

(Sag C-565/11) ⁽¹⁾

(Tilbagebetaling af afgifter, som en medlemsstat har opkrævet i strid med EU-retten — national ordning, der begrænser de renter, som nævnte stat skal betale af den tilbagebetalte afgift — renter beregnet fra dagen efter datoen for fremsættelsen af kravet om tilbagebetaling af afgiften — uforeneligt med EU-retten — effektivitetsprincippet)

(2013/C 164/08)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mariana Irimie

Sagsøgte: Administrația Finanțelor Publice Sibiu og Administrația Fondului pentru Mediu

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunalul Sibiu — fortolkning af principperne om effektivitet, ækvivalens og proportionalitet i artikel 6 TEU og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — lovligheden af nationale bestemmelser, der begrænser størrelsen af den erstatning, der kan tildeles private, som følge af medlemsstatens tilsidesættelse af EU-retten — betaling af renter efter loven i tilknytning til tilbagebetaling af en afgift

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der begrænser de renter, som ydes i forbindelse med tilbagebetalingen af en afgift, der er opkrævet i strid med EU-retten, til de renter, som påløber fra dagen efter datoen for fremsættelse af kravet om tilbagebetaling af denne afgift.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. april 2013 — Steinel Vertrieb GmbH mod Hauptzollamt Bielefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-595/11) ⁽¹⁾

(Handelspolitik — forordning (EF) nr. 1470/2001 — forordning (EF) nr. 1205/2007 — den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — endelig antidumpingtold på indførsel af kompaktlysstofrør — anvendelse af endelig antidumpingtold på varer tariferet i den underposition, der er omfattet af antidumpingforordningen — omhandlede vare — anvendelsesområde)

(2013/C 164/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Steinel Vertrieb GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Bielefeld

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af Rådets forordning (EF) nr. 1470/2001 af 16. juli 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina 8 (EFT L 195, s. 8), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1322/2006 af 1. september 2006 (EUT L 244, s. 1), og Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 af 15. oktober 2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne (EUT L 272, s. 1) — spørgsmålet, om disse forordninger finder anvendelse på kompaktlysstofrør med skumringsrelæ

Konklusion

Rådets forordning (EF) nr. 1470/2001 af 16. juli 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1322/2006 af 1. september 2006, og Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 af 15. oktober 2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med

oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne omfatter alle de varer, der har samme væsentlige kendetegn, som dem, der er omfattet af disse forordninger, og som ligeledes henhører under underposition ex 8539 31 90 i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 254/2000 af 31. januar 2000. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om dette er tilfældet for de i hovedsagen omhandlede varer på trods af tilføjelsen af et skumringsrelæ, eller om de i hovedsagen omhandlede varer er andre varer på grund af, at de har yderligere kendetegn, som ikke er præciseret i de pågældende forordninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 24.3.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. april 2013 — Colloseum Holding AG mod Levi Strauss & Co. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-12/12) ⁽¹⁾

(Varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 15, stk. 1 — begrebet »reel brug« — varemærke, der kun bruges som bestanddel af et sammensat varemærke eller sammen med et andet varemærke)

(2013/C 164/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Colloseum Holding AG

Sagsøgt: Levi Strauss & Co.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1) — begrebet »brug af varemærket« — anerkendelse af, at der foreligger brug af et varemærke, som udgør en del af et sammensat varemærke, i tilfælde af at der foreligger brug af dette sammensatte varemærke — anerkendelse af at der foreligger brug af et varemærke i tilfælde af, at dette udelukkende anvendes sammen med et andet varemærke, idet de to varemærker blev registreret både individuelt og sammen som sammensat varemærke

Konklusion

Betingelsen om reel brug af et varemærke som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker kan være opfyldt, når et registreret varemærke — der har opnået formodent særpræg som følge af brugen af et andet sammensat mærke, som det udgør en af bestanddelene af — kun bruges ved hjælp af dette andet sammensatte varemærke, eller når det kun bruges sammen med et andet varemærke, og disse to varemærker desuden sammen er registreret som varemærke.

(¹) EUT C 89 af 24.3.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. april 2013 — Meliha Veli Mustafa mod Direktor na fond »Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite« kam Natsionalnia osiguritelen institut (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-247/12) (¹)

(Beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF — direktiv 2002/74/EF — direktiv 2008/94/EF — artikel 2 og 3 — forpligtelse til at fastsætte bestemmelser om sikring af arbejdstagernes løntilgodehavender — mulighed for begrænsning af sikringen af tilgodehavender, der er opstået inden indførelsen i erhvervsregisteret af afgørelsen om indledning af en insolvensbehandling — afgørelse om indledning af en insolvensbehandling — retsvirkninger — fortsat drift af arbejdsgiverens virksomhed)

(2013/C 164/11)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Meliha Veli Mustafa

Sagsøgt: Direktor na fond »Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite« kam Natsionalnia osiguritelen institut

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Varhoven administrativen sad — fortolkning af artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283, s. 23), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af direktiv 80/987/EØF

(EFT L 270, s. 10) — forpligtelse for medlemsstaterne til at foreskrive garantier ikke blot for arbejdstagernes løntilgodehavender der bestod på tidspunktet for indledningen af insolvensproceduren mod arbejdsgiveren, men også for tilgodehavender der kan opstå på hver etape af insolvensproceduren

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at medlemsstaterne ikke har pligt til at fastsætte bestemmelser om sikring af arbejdstageres tilgodehavender, der omfatter samtlige stadier af insolvensbehandlingen af deres arbejdsgiver. Direktivet er især ikke til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sikring alene af de af arbejdstagernes tilgodehavender, der er opstået inden indførelsen i erhvervsregisteret af retsafgørelsen om indledning af insolvensbehandlingen, selv om denne retsafgørelse ikke fastsætter, at arbejdsgiverens virksomhed indstilles.

(¹) EUT C 235 af 4.8.2012.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 12. februar 2013 — GSV Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-Alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sag C-74/13)

(2013/C 164/12)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GSV Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-Alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan et materiale,

— der er hvidt

— rektangulært

— udgøres af et vævet stykke stof

— udarbejdet i en trådvævning af snoet snor

— hvis islæt består af to tråde

- der, idet de krydser hinanden, omgiver kædestrådene
- hvis vævning indeholder huller på 4×4 mm
- hvis mål udgør op til $100 \text{ cm} \times 201 \text{ cm}$
- hvis fibre er af glas og overtrukket med plastikcopolymerisat af styren-acrylat
- som ikke er fremstillet af totter
- hvis vægt er 136 g pr. m^2
- med kædestråde på 415 tex tæthed
- og islæt på 132 tex tæthed

anses for at opfylde de materielle egenskaber, der er fastsat i 14. betragtning til Kommissionens forordning (EU) nr. 138/2011 af 16. februar 2011⁽¹⁾ om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina, samt i dennes artikel 1, stk. 1, og som er følgende:

- åben mesh-stoffer
- af glasfibre
- med en cellestørrelse på mere end 1,8 mm i både længde og bredde
- og med en vægt på mere end 35 g pr. m^2 ,

og skal Taric-kode 7019 59 00 10 dermed fortolkes således, at det ovenfor beskrevne materiale som sådan er omfattet af den nævnte Taric-kode, idet der ligeledes tages hensyn til de forskellige sprogversioner af toldtariffen og de fællesskabsretlige bestemmelser?

- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, kan da en fysisk eller juridisk person fritages fra betaling af antidumpingtold på grundlag af Fællesskabets retsorden, når denne person i tillid til regelsættet i den forordning, der er offentliggjort på det sprog, der svarer til den pågældendes nationalitet — uden at sikre sig kendskab til de øvrige sprogversioners eventuelt forskellige indhold — med støtte i den generelle og åbenbare forståelse af indholdet af regelsættet på den pågældendes eget sprog, indfører en vare til Den Europæiske Unions område, der er fremstillet uden for dette område, når det tages i betragtning, at denne vare

ifølge den pågældende sprogversion, ikke er inkluderet i de varer, der er underlagt antidumpingtold, endog selv om det kan fastslås efter en sammenligning af de forskellige sprogversioner af fællesskabsreglen, at fællesskabsretten underlægger varen en antidumpingtold?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 138/2011 af 16.2.2011 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 43, s. 9).

Appel iværksat den 1. marts 2013 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 18. december 2012 i sag T-205/11, Tyskland mod Kommissionen

(Sag C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 18. december 2012 i sag T-205/11 ophæves.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling og hjemvises til Retten til afgørelse med hensyn til realiteten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen vedrører kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 18. december 2012 i sag T-205/11, hvorved Retten afviste Forbundsrepublikkens søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2011/527/EU af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C-7/10 (ex CP 250/09 og NN 5/10) (»Sanierungsklausel«).

Forbundsrepublikken støtter appellen på to appellanbringender, der begge er forbundet med et klagepunkt om manglende begrundelse.

— En tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler, som udgør en særlig udformning af det almindelige retlige princip om retssikkerhed, idet Retten har kvalificeret den af Kommissionen valgte måde at forkynde den anfægtede beslutning på urigtigt, og ikke har opstillet krav om, hvilke formelle regler der skal være opfyldt, for at en forkyndelse med modtagelsesbevis af en beslutning i henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁾, er gyldig.

— En tilsidesættelse af princippet om ordnet retspleje, som udgør en særlig udformning af det almindelige retlige princip om retssikkerhed, idet Retten har fastslået, at Kommissionen ved klagepunktet om, at klagen blev indgivet for sent, ikke skulle føre bevis for, at forsendelsen blev modtaget af en identificeret person, og at der herved var tale om en person, der var berettiget til at modtage forkyndelsen.

⁽¹⁾ EFT L 83, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Wedding (Tyskland) den 14. marts 2013 — eco cosmetics GmbH & Co. KG mod Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Sag C-119/13)

(2013/C 164/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Wedding

Parter i hovedsagen

Sagsøger: eco cosmetics GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽¹⁾ fortolkes således, at en skyldner også kan indgive en anmodning om retlig prøvelse af et europæisk betalingspåkrav, når betalingspåkravet ikke er blevet forkyndt, eller ikke retmæssigt er blevet forkyndt, for denne? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 1, eller artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006?

2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende:

Skal skyldneren i tilfælde af, at betalingspåkravet ikke er blevet forkyndt, eller ikke retmæssigt er blevet forkyndt,

for denne, overholde tidsmæssige frister for så vidt angår sin anmodning om prøvelse? Kan der herved særligt findes støtte i bestemmelserne i artikel 20, stk. 3, i forordning nr. 1896/2006?

3) Endvidere såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende: hvilke processuelle retsfølger foreligger, såfremt anmodningen om prøvelse antages til realitetsbehandling? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 3, eller artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 1896/2006?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Wedding (Tyskland) den 14. marts 2013 — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. mod Tetyana Bonchyk

(Sag C-120/13)

(2013/C 164/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Wedding

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H.

Sagsøgt: Tetyana Bonchyk

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽¹⁾ fortolkes således, at en skyldner også kan indgive en anmodning om retlig prøvelse af et europæisk betalingspåkrav, når betalingspåkravet ikke er blevet forkyndt, eller ikke retmæssigt er blevet forkyndt, for denne? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 1, eller artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006?

2) Endvidere såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende:

Hvilke processuelle retsfølger foreligger, såfremt anmodningen om prøvelse antages til realitetsbehandling? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 3, eller artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 1896/2006?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Wedding (Tyskland) den 14. marts 2013 — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft mod Xceed Holding Ltd.

(Sag C-121/13)

(2013/C 164/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Wedding

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft

Sagsøgt: Xceed Holding Ltd.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure⁽¹⁾ fortolkes således, at en skyldner også kan indgive en anmodning om retlig prøvelse af et europæisk betalingspåkrav, når betalingspåkravet ikke er blevet forkyndt, eller ikke retmæssigt er blevet forkyndt, for denne? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 1, eller artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006?

2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende:

Hvilke processuelle retsfølger foreligger, såfremt anmodningen om prøvelse antages til realitetsbehandling? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 3, eller artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 1896/2006?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.

Appel iværksat den 15. marts 2013 af BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. januar 2013 i sag T-625/11 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-126/13 P)

(2013/C 164/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (ved Rechtsanwalt S. Biagosch)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom (Fjerde Afdeling) den 15. januar 2013 i sag T-625/11 ophæves, for så vidt som Retten fandt, at Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ikke havde tilsidesat artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾ ved sin afgørelse af 22. september 2011 (sag R 340/2011-1).

— Afgørelse truffet af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) den 22. september 2011 (sag R 340/2011-1) annulleres, for så vidt som der herved på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 delvis blev givet afslag på ansøgningen om registrering af varemærket ecoDoor.

Subsidiært:

— Sagen hjemvises til Retten til afgørelse.

— Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger ved begge retsinstanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er iværksat til prøvelse af Rettens dom (Fjerde Afdeling) af den 15. januar 2013 i sag T-625/11, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et søgsmål anlagt af BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH til prøvelse af afgørelse truffet den 22. september 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 340/2011-1), hvorved der på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009 (herefter »EF-varemærkeforordningen«) blev givet delvis afslag på ansøgningen om registrering af varemærket ecoDoor.

Til støtte for appellen har appellanten anført følgende anbringende:

Appellanten har anført, at der foreligger en tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), idet varemærket ecoDoor — for så vidt som dette på ingen måde er beskrivende for de varer, som er omfattet af Harmoniseringskontorets afgørelse om afvisning, men blot beskriver, at en dør kan være en mulig del af denne vare — kun kan anses som beskrivende for selve de omhandlede varer, såfremt den omhandlede del er så væsentlig for varen, at den relevante kundekreds uden videre sidestiller delen med varen. Dette er alene tilfældet, når den omhandlede del ud fra den relevante kundekreds' synspunkt udfylder en funktion, der er fuldstændig afgørende for varen. Dette er ikke tilfældet for en dør, som er

en del af de af ansøgningen omfattede varer, hvorfor der ikke foreligger en registreringshindring i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c).

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 18. marts 2013 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod ILME GmbH

(Sag C-132/13)

(2013/C 164/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sagsøgt: ILME GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, 8 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (¹) samt bilag II, IV og III hertil fortolkes således, at huse **som komponent** til flerpolde stik til industriel anvendelse **ikke** skal forsynes med en CE-mærkning?

(¹) EUT L 374, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag (Nederlandene) den 28. marts 2013 — Hamidullah Rajaby mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-158/13)

(2013/C 164/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hamidullah Rajaby

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det under omstændighederne i sagen, hvor der synes at foreligge en åbenbar tilsidesættelse af EU-retten, som vil have betydning for fremtiden, og hvor parterne har udvekslet synspunkter vedrørende anvendelsen af artikel 14 i forordning (EF) nr. 343/2003 (¹) under den administrative procedure, men dog ikke har taget dette punkt op ved retten, og sagsøgeren for retten heller ikke længere udtrykkeligt påberåber sig dette punkt, uforeneligt med EU-retten, at retten undlader at behandle dette punkt som følge af det i national ret fastsatte forbud mod at efterprøve dette punkt af egen drift?
- 2) Kan være tale om afhængighed som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 343/2003 under omstændigheder som i det foreliggende tilfælde, dvs. hvor familiemedlemmerne er en ung kvinde fra Afghanistan uden nogen form for uddannelse, der ledsages af to forsørgelsesberettigede børn, der nu er 5½ og 3 år gamle, som hun skal forsørge, hvor hun med henblik på deres forsørgelse og opfostring kun kan vende sig mod sagsøgeren i dennes egenskab af ægtemand og far til børnene, og hvor hendes asylansøgning desuden er blevet afslået af sagsøgte, fordi hendes fremstilling blev anset for helt utroværdig, mens denne fremstilling kan bekræftes af sagsøgerens forklaring og de af ham medbragte (kopierede) dokumenter?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18.2.2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Melun (Frankrig) den 3. april 2013 — Sophie Mukarubega mod Préfet de police og Préfet de la Seine-Saint-Denis

(Sag C-166/13)

(2013/C 164/20)

Processprog: fransk

Forelæggende ret

Tribunal administratif de Melun

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sophie Mukarubega

Sagsøgte: Préfet de police og Préfet de la Seine-Saint-Denis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal retten til at blive hørt i forbindelse med enhver procedure, hvilken ret udgør en integrerende del af det grundlæggende princip om respekt for retten til forsvar og i øvrigt er fastsat ved artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den pålægger en forvaltning, som påtænker at træffe en afgørelse om tilbagesendelse af en udlænding med ulovligt ophold — uanset om denne tilbagesendelsesafgørelse er eller ikke er en følge af et afslag på opholdstilladelse, og bl.a. under omstændigheder, hvor der er en risiko for, at den pågældende vil forsvinde — at give den pågældende lejlighed til at fremsætte bemærkninger?
- 2) Tillader den opsættende virkning af den retslige procedure ved en forvaltningsdomstol at fravige en udlænding med ulovligt opholds mulighed for forudgående at kunne fremføre sine synspunkter i forhold til en bebyrdende udsendelsesforanstaltning, som påtænkes truffet over for vedkommende?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgien) den 27. marts 2013 — Jean Devillers

(Sag C-167/13)

(2013/C 164/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jean Devillers

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport⁽¹⁾ og punkt 1, 2 og 3 i kapitel I med overskriften »Egnethed til transport« i bilag I til nævnte forordning, hvorefter der i tilfælde af tvivl med hensyn til et tilskadekommet dyrs egnethed til transport og nærmere bestemt med hensyn til bedømmelsen af de yderligere lidelser, som dyret kan påføres ved transporten, skal anmodes om veterinærrådgivning, fortolkes således, at de er til hinder for artikel 11, stk. 4, i kongelig anordning af 9. juli 1999 (belgisk ret) vedrørende beskyttelse af dyr under transport,

der uden andet kun tillader transport af et skadet dyr, hvis dyret ikke påføres unødigt lidelse på grund af transporten?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22.12.2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97, EUT L 3, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de grande instance de Bayonne (Frankrig) den 15. april 2013 — Raquel Gianni Da Silva mod Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Sag C-189/13)

(2013/C 164/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de grande instance de Bayonne

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raquel Gianni Da Silva

Sagsøgt: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten til hinder for en national lovgivning, som med fængselsstraf straffer en tredjelandstatsborgers ulovlige indrejse, når denne tredjelandstatsborger ikke har været undergivet tvangsforanstaltninger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98).

Sag anlagt den 17. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-203/13)

(2013/C 164/23)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet, M. Heller og P. Mihaylova, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF ⁽¹⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, idet den ikke har vedtaget samtlige de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre artikel 3, stk. 7, i direktiv 2009/72 samt punkt 1, litra a), andet led, og punkt 1, litra b), c), d), f), h) og i), i bilag I til dette direktiv, eller i det mindste ikke har meddelt Kommissionen at have vedtaget disse gennemførelsesforanstaltninger.
- Republikken Bulgarien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF på grund af tilsidesættelse af forpligtelsen til at give Kommissionen underretning om gennemførelsesfor-

anstaltningerne til direktiv 2009/72/EF at betale en tvangsbøde på 8 448 EUR pr. dag fra datoen for dommens afsigelse i den foreliggende sag.

- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for vedtagelse af foranstaltningerne til gennemførelse af direktivet udløb den 3. marts 2011.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

RETTE

Rettens dom af 24. april 2013 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-32/08) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — markedsanalyse med henblik på udviklingen af en ny strategi for en internetside — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — udvælgelses- og tildelingskriterier — ansvar uden for kontraktforhold)

(2013/C 164/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (først ved advokat N. Korogiannakis, derefter ved advokaterne M. Roli og M. Stavropoulou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve, som befuldmægtiget, derefter ved advokaterne J. Stuyck og A.-M. Vandromme)

Sagens genstand

Påstand om for det første, annullation af Kommissionens afgørelse, hvorved den afviste det bud, som sagsøgeren havde afgivet i forbindelse med udbudsproceduren vedrørende en markedsanalyse med henblik på udviklingen af en ny strategi for internetsiden »Unge europæere og miljøet« og, for det andet, en påstand om erstatning

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 92 af 12.4.2008.

Rettens dom af 25. april 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-526/10) ⁽¹⁾

(Handel med sælprodukter — forordning (EF) nr. 1007/2009 — gennemførelsesbestemmelser — forordning (EU) nr. 737/2010 — forbud mod at bringe nævnte produkter i omsætning — undtagelse til fordel for inuitsamfund — ulovlighedsindsigelse — hjemmel — subsidiaritet — proportionalitet — magtfordrejning)

(2013/C 164/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Canada), Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Canada), Nattivak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Canada), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Canada), Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq), Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq), David Kuptana (Ulukhaktok, Canada), Karliin Aariak (Iqaluit, Canada), Canadian Seal Marketing Group (Québec, Canada), Ta Ma Su Seal Products, Inc. (Cap-aux-Meules, Canada), Fur Institute of Canada (Ottawa), NuTan Furs, Inc. (Catalina, Canada), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norge), Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland) (Nuuk, Grønland, Danmark), Johannes Egede (Nuuk), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk), William E. Scott & Son (Édimbourg, Det Forenede Kongerige), Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine (Cap-aux-Meules), Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi (Istanbul, Tyrkiet) og Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (Fleur-de-Lys, Canada) (ved advokaterne J. Bouckaert og H. Viaene)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. White, P. Oliver og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-parlamentet (først ved I. Anagnostopoulou og L. Visaggio, derefter ved L. Visaggio og D. Gauci, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og K. Michael, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 737/2010 af 10. august 2010 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 om handel med sælprodukter (EUT L 216, s. 1).

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneluisie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi og North-east Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 13 af 15.1.2011.

Rettens dom af 25. april 2013 — Gbagbo mod Rådet

(Sag T-119/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — specifikke restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — indefrysning af midler — tilpasning af påstande — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning — ret til forsvar — ejendomsret)

(2013/C 164/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Simone Gbagbo (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokat J.-C. Tchikaya)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og M. Chavrier, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Bordes og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Republikken Côte d'Ivoire (ved advokaterne J.-P. Mignard, J.-P. Benoit og G. Merland)

Sagens genstand

Indledningsvis en påstand om annullation af dels Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 36), dels Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse

af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Simone Gbagbo bærer sine egen omkostninger og betaler Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Republikken Côte d'Ivoire og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 130 af 30.4.2011.

Rettens dom af 25. april 2013 — Gossio mod Rådet

(Sag T-130/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Elfenbenskysten — indefrysning af midler — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2013/C 164/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marcel Gossio (Abidjan, Elfenbenskysten) (først ved advokat G. Collard, derefter ved advokat S. Zokou)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og G. Étienne, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Bordes og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Republikken Elfenbenskysten (ved advokaterne J.P. Mignard, J.P. Benoit og G. Merland)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 36), dels af Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 11, s.1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Marcel Gossio bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 3) Republikken Elfenbenskysten og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 130 af 30.4.2011.

Rettens dom af 25. april 2013 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones mod KHIM — MIP Metro (METROINVEST)

(Sag T-284/11) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket METROINVEST — det ældre nationale figurmærke METRO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — princippet om forbud mod forskelsbehandling — ret til en retfærdig rettergang)

(2013/C 164/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. Carbonell Callicó, P. Craddock og B. Vanbrabant)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne M. Berger, R. Kaase og J.-C. Plate)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. marts 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 954/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG og Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 232 af 6.8.2011.

Rettens dom af 25. april 2013 — Chen mod KHIM — AM Denmark (rengøringsanordning)

(Sag T-55/12) (¹)

(EF-varemærker — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en rengøringsanordning — tredimensionalt EF-varemærke, der gengiver en rengøringsanordning forsynet med en forstøver og en svamp — ugyldighedserklæring)

(2013/C 164/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Su-Shan Chen (Sanzhong, Taiwan) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: AM Denmark A/S (Kokkedal, Danmark) (ved advokat C. Type Jardorf)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. oktober 2011 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2179/2010-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem AM Denmark A/S og Su-Shan Chen

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Su-Shan Chen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 133 af 5.5.2012.

Rettens dom af 25. april 2013 — Bayerische Motoren Werke mod KHIM (ECO PRO)

(Sag T-145/12) (¹)

(EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket ECO PRO — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 164/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bayerische Motoren Werke AG (München, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. januar 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1418/2011-4) vedrørende den internationale registrering af ordmærket ECO PRO, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 165 af 9.6.2012.

Rettens kendelse af 12. april 2013 — Oster Weinkellerei mod KHIM — Viñedos Emiliana (Igama)

(Sag T-474/11) (¹)

(EF-varemærker — ugyldighedserklæring vedrørende det varemærke, hvorpå indsigelsen er støttet — uforment at træffe afgørelse)

(2013/C 164/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Andreas Oster Weinkellerei KG (Cochem, Tyskland) (ved advokat N. Schindler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Pohlmann, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved Harmoniseringskontoret: Viñedos Emiliana, SA (Las Condes, Santiago, Chile)

Sagens genstand

Annullations søgsmål indledt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. juni 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 637/2010-2) vedrørende en indsigelsesprocedure mellem Andreas Oster Weinkellerei KG og Viñedos Emiliana, SA

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.

- 2) Andreas Oster Weinkellerei KG og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (varemærker og Design) bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 319 af 29.10.2011.

Rettens kendelse af 9. april 2013 — PT Ecogreen Oleochemicals m.fl. mod Rådet

(Sag T-28/12) (¹)

(Dumping — import af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia — endelig antidumpingtold — vedtagelse af ny forordning — søgsmålsinteresse ophørt — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2013/C 164/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PT Ecogreen Oleochemicals (Kabil Batam, Indonesien), Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte Ltd (Singapore, Singapore) og Ecogreen Oleochemicals GmbH (Dessau Roßlau, Tyskland) (ved advokaterne F. Graafma og J. Cornelis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne G. Berrisch og N. Chesaites)

Sagens genstand

Dels delvis annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 af 8. november 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia for så vidt som den pålægger PT Ecogreen Oleochemicals en antidumpingtold

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om Sasol Olefins & Surfactants GmbH's og Sasol Germany GmbH's interventionsbegæring.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler omkostninger afholdt af PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte Ltd og Ecogreen Oleochemicals GmbH.
- 4) Sasol Olefins & Surfactants og Sasol Germany bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 73 af 10.3.2012.

Sag anlagt den 4. marts 2013 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-124/13)

(2013/C 164/33)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocati dello Stato G. Palmieri og P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST/125/12 med henblik på oprettelse af en reserveliste for at besætte 110 stillinger som assistent (AST3) inden for revision, finansielle anliggender/regnskab og økonomi/statistik annulleres.
- Meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST/126/12 med henblik på oprettelse af en reserveliste for at besætte 78 stillinger som assistent (AST3) inden for biologi, bio- og sundhedsvidenskab, kemi, fysik og materialevidenskab, nuklear forskning, ingeniørvidenskab og maskinteknik samt elektronik og elektroteknik annulleres.
- Meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/248/13 med henblik på oprettelse af en reserveliste for at besætte 29 stillinger som administrator (AD6) inden for bygningssikkerhed og bygningsteknologi og fagspecifikke bygningsteknikker annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 263, 264 og 266 TEUF.
  - Ifølge sagsøgeren har Kommissionen underkendt retskraften af Domstolens dom i sag C-566/10 P, hvorefter de meddelelser om udvælgelsesprøve, som begrænser de sprog, som deltagerne i Unionens almindelige udvælgelsesprøver kan angive som andet sprog, til engelsk, fransk og tysk.

- 2) Det andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 342 TEUF, artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område.
  - Det gøres i denne forbindelse gældende, at ved at begrænse de sprog, som ansøgerne til almindelige udvælgelsesprøver i Unionen kan angive som andet sprog, til tre, har Kommissionen i praksis fastsat en ny ordning, der skal gælde for institutionerne på det sproglige område, og dermed påtaget sig Rådets enekompetence på dette område.
- 3) Det tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 12 EF, nu artikel 18 TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6, stk. 3, EU, artikel 1, stk. 2 og 3, i bilag III til vedtægten for tjenestemænd, artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58 samt tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27, stk. 2, og artikel 28, litra f).
  - Ifølge sagsøgeren medfører de begrænsninger, som Kommissionen har indført på det sproglige område, forskelsbehandling, idet de ovenfor nævnte bestemmelser er til hinder for, at der pålægges EU-borgere og tjenestemænd i institutionerne sproglige begrænsninger, som ikke generelt og objektivt følger af institutionernes interne bestemmelser som omhandlet i artikel 6 i forordning nr. 1/58, og som ikke er vedtaget, hvorfor de følgelig forbyder vedtagelsen af sådanne begrænsninger, medmindre tjenesten har en specifik og begrundet interesse heri.
- 4) Det fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, EU for så vidt som denne bestemmelse definerer princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som en grundlæggende rettighed, der følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner.
  - Ifølge sagsøgeren har Kommissionen tilsidesat borgernes berettigede forventning om at kunne vælge et hvilket som helst af Unionens sprog som andet sprog, således som dette har været praksis indtil 2007, og endegyldigt er blevet fastslået i Domstolens dom i sag C-566/10 P.
- 5) Det femte anbringende vedrørende magtmisbrug og tilsidesættelse af væsentlige retsgrundsætninger, der er snævert forbundet med karakteren af og formålet med meddelelserne om udvælgelsesprøver (navnlig tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 28, litra f), artikel 27, stk. 2, artikel 34, stk. 3, og artikel 45, stk. 1, samt proportionalitetsprincippet.
  - Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ved forudgående og generelt at begrænse de sprog, som kan vælges som andet sprog, til tre sprog, reelt fremskudt kontrollen af ansøgernes sprogkundskaber, som bør finde sted under selve udvælgelsesprøven, til den periode, der går forud for meddelelsen og adgangsbetingelserne. Sprogkundskaberne bliver hermed en afgørende faktor på bekostning af de faglige kundskaber.

6) Det sjette anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 18 og artikel 24, stk. 4, TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2 i forordning nr. 1/58 og tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6.

— Sagsøgeren har herved anført, at idet det fastsættes, at ansøgningerne skal indgives på engelsk, fransk eller tysk, og idet EPSO sender meddelelser til ansøgerne om udvælgelsesprøvens forløb på samme sprog, er EU-borgernes ret til at kommunikere med institutionerne på deres eget sprog tilsidesat, og der er sket en yderligere forskelsbehandling af de personer, som ikke har et indgående kendskab til disse tre sprog.

7) Det syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF (manglende begrundelse) og proportionalitetsprincippet samt forvanskning af de faktiske omstændigheder.

— Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har begrundet begrænsningen til tre sprog med kravet om, at nyansatte skal være i stand til at kommunikere på de tre sprog inden for institutionerne. Med denne begrundelse er der sket en forvanskning af de faktiske omstændigheder, eftersom de omhandlede tre sprog ikke er de mest anvendte ved kommunikationen mellem de forskellige sproglige grupperinger inden for institutionerne; der er desuden tale om en uforholdsmæssig begrænsning af en grundlæggende rettighed, såsom retten til ikke at blive udsat for sprogmæssig forskelsbehandling. Der findes mindre restriktive foranstaltninger med henblik på at sikre en hurtig kommunikation inden for institutionerne.

Appel iværksat den 25. marts 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 15. januar 2013 i sag F-27/11, BO mod Kommissionen

(Sag T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: BO (Amman, Jordan)

Appellantens påstande

— Personalerettens dom af 15. januar 2013 i sag F-27/11, BO mod Kommissionen, ophæves.

— Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt BO i sag F-27/11, og han pålægges at betales sagsomkostningerne for Personaleretten.

— Hver part tilpligtes at bære sine egne omkostninger i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har Kommissionen påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 19 i den fælles ordning vedrørende sygeforsikring for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af punkt 2.5 i kapitel 12 med overskriften »Transportudgifter« i afsnit II i Kommissionens afgørelse af 2. juli 2007 om de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende godtgørelse af udgifter til lægebehandling, idet Personaleretten undlod at tage hensyn til den strenge karakter af udelukkelsen af godtgørelse af transportudgifter, der er fastsat i den sidstnævnte bestemmelse.

Sag anlagt den 28. marts 2013 — Moallem Insurance mod Rådet

(Sag T-182/13)

(2013/C 164/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Moallem Insurance Co. (Teheran, Iran) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Punkt 18 i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71) annulleres.

— Punkt 18 i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55) annulleres.

- Det fastslås, at artikel 12 i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 ⁽¹⁾ og artikel 35 i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ⁽²⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender.

- 1) Første anbringende om, at Retten har kompetence til at efterprøve både punkt 21 i afsnit B i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP, punkt 21 i afsnit B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010, og afgørelsen af 28. oktober 2010 og deres forenelighed med EU-rettens almindelige principper.
- 2) Andet anbringende om, at den specifikke begrundelse for, at Moallem er opført på listen, er forkert, og at betingelserne i artikel 20, stk. 1, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP (som ændret ved artikel 1, nr. 7, i Rådets afgørelse 2012/35/FUSP af 23.1.2012, artikel 1, nr. 8, i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 25.10.2012 og artikel 1, nr. 2 i Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21.12.2012), og betingelserne i artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 (som ændret ved artikel 1, nr. 11, i Rådets forordning 1263/2012 af 21. december 2012) ikke er opfyldt.
- 3) Tredje anbringende om, at Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 ikke er tilstrækkeligt begrundede. De tilsidesætter Moallems ret til forsvar og dets ret til at blive hørt, eftersom Rådet aldrig besvarede Moallems brev af 6. februar 2013, og Moallem ikke fik adgang til Rådets sagsakter.
- 4) Fjerde anbringende om, at Rådet tilsidesatte artikel 24, stk. 3, og artikel 24, stk. 4, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og artikel 46, stk. 3, og artikel 46, stk. 4, i Rådets forordning 267/2012. Ifølge artikel 24, stk. 3, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og artikel 46, stk. 3, i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 har Rådet pligt til at underrette og give meddelelse om dets afgørelse, herunder om begrundelsen for opførelsen på listen, og artikel 24, stk. 4, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og artikel 46, stk. 4, i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 bestemmer, at afgørelsen skal tages op til fornyet overvejelse, når der fremsættes bemærkninger.
- 5) Femte anbringende om, at Rådet i forbindelse med dets vurdering af Moallems situation tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik.
- 6) Sjette anbringende om, at Rådet i sin vurdering af Moallems situation tilsidesatte princippet om berettigede forventninger.
- 7) Syvende anbringende om, at artikel 12 i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og artikel 35 i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ikke finder anvendelse på Moallem, for så vidt som de tilsidesætter proportionalitetsprincippet i artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).
- 8) Ottende anbringende om, at Rådets forordning (EU) nr. 267/2012, som ændret, på grundlag af hvilken det anfægtede bilag til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 blev vedtaget, tilsidesætter artikel 215, stk. 2 og 3, TEUF, som udgør retsgrundlaget for forordningen, såvel som artikel 40 TEU.
- 9) Niende anbringende om, at Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 blev vedtaget i strid med lighedsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Sag anlagt den 3. april 2013 — PP Nature-Balance Lizenz mod Kommissionen

(Sag T-189/13)

(2013/C 164/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat M. Ambrosius)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2013) 369 endelig af 21. januar 2013 om tilladelse til markedsføring af humanmedicinske lægemidler, der indeholder det virksomme stof »tolperison«, i henhold til artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF annulleres.

— Subsidiært annulleres Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2013) 369 endelig af 21. januar 2013, for så vidt som den forpligter medlemsstaterne til at slette anvendelsesområdet »Smertefulde refleksmuskelspasmer, navnlig som følge af sygdomme i rygsøjlen eller proksimale led« fra tilladelsen til markedsføring af tolperison ved oral indgift og tilpasse markedsføringstilladelsen i overensstemmelse hermed.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 116 i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾

I denne forbindelse har sagsøgeren bl.a. gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er baseret på en urigtig bedømmelse af kriteriet om manglende terapeutisk virkning. Desuden har sagsøgeren anført, at der er blevet anvendt urigtige kriterier i forbindelse med vurderingen af forholdet mellem fordele og risici ved tolperison ved oral indgift.

- 2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 10a i direktiv 2001/83/EF og af bilag I til direktivet

Sagsøgeren har herved gjort gældende, at den anfægtede afgørelse i forbindelse med vurderingen af virkningen, sikkerheden og forholdet mellem fordele og risici har tilsidesat de kriterier, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, litra a), i direktiv 2001/83/EF og i bilag I til direktivet. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse også i denne henseende er baseret på anvendelsen af urigtige vurderingskriterier.

- 3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og artikel 22a, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83/EF

I forbindelse med det tredje anbringende har sagsøgeren anført, at der — i stedet for at ændre den omhandlede tilladelse til markedsføring med umiddelbar virkning — som et mindre indgribende middel skulle have været foranstaltet foretagelse af en virkningsundersøgelse som omhandlet i artikel 22a, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83/EF. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har undersøgt denne mulighed, og at den videnskabelige komité for humanmedicinske lægemidler under Det Europæiske Lægemiddelagentur har afslået denne mulighed af grunde, der ikke er retligt anvendelige i praksis.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).

Sag anlagt den 12. april 2013 — Rubinum mod Kommissionen

(Sag T-201/13)

(2013/C 164/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rubinum, SA (Rubí, Spanien) (ved advokaterne C. Bittner og P.-C. Scheel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 288/2013 annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige gjort følgende syv anbringender gældende:

- 1) Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1831/2003 ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede forordning navnlig er baseret på artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 1831/2003, og at betingelserne i denne bestemmelse ikke er opfyldt i det foreliggende tilfælde. Sagsøgeren har navnlig anført, at den anfægtede forordning alene er baseret på antagelser, og at hverken overførselen af antibiotikaresistens eller produktionen af toksiner i forbindelse med det pågældende præparat således er blevet fastslået konkret.

- 2) Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1831/2003.

Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1831/2003 burde have taget stilling til sagsøgerens ansøgning, der er fremsat i henhold til artikel 10, stk. 2, sammenholdt med artikel 7 i denne forordning.

- 3) Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1831/2003

Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at selskabet inden for rammerne af adskillige godkendelsesprocedurer på behørig vis og i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at det fodertilsætningsstof, som det fremstiller, ikke har nogen skadelig virkning på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1831/2003. Kommissionen og EFSA har desuden ikke bestridt disse påstande.

- 4) Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 6 i forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽²⁾

Sagsøgeren har i denne forbindelse i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede forordning ikke er baseret på en korrekt og fuldstændig risikovurdering.

- 5) Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 178/2002

Sagsøgeren har i denne forbindelse bl.a. gjort gældende, at Kommissionen heller ikke kunne begrunde den anfægtede forordning i forsigtighedsprincippet i artikel 7 i forordning nr. 178/2002. Sagsøgeren har endvidere anført, at den anfægtede forordning også henset til forsigtighedsprincippet tilsidesætter betingelserne i artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 178/2002.

- 6) Det sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af EU-rettens generelle principper

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af retten til at blive hørt, retten til en retfærdig rettergang og proportionalitetsprincippet.

- 7) Det syvende anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 19 i forordning nr. 1831/2003

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen ikke har overholdt den i artikel 19 i forordning nr. 1831/2003 fastsatte frist på to måneder vedrørende undersøgelser af EFSA's afgørelser eller undladelser, og at den først har taget stilling til søgerens ansøgning om undersøgelse af en udtalelse fra EFSA efter vedtagelsen af den anfægtede forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22.9.2003 om fodertilsætningsstoffer (EUT L 268, s. 29).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31, s. 1).

Sag anlagt den 9. april 2013 — Portugal Telecom SGPS, S.A. mod Kommissionen

(Sag T-208/13)

(2013/C 164/38)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Portugal Telecom SGPS, S.A. (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne N. Mimoso Ruiz og R. Bordalo Junqueiro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse K(2013) 306 annulleres, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger og sagsøgerens omkostninger.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt i nævnte afgørelses artikel 2.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede afgørelse fastslår, at Portugal Telecom og Telefónica, S.A. har tilsidesat artikel 101 TEUF ved at indsætte en klausul nr. 9 i aftalen, i medfør af hvilken Telefónica, S.A. fra Portugal Telecom erhverver en aktiepost i Brasilcel NV, idet Kommissionen fortolker klausulen som en konkurrenceklausul, som er uafhængig af den pågældende transaktion.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formskrifter

— Det er sagsøgerens opfattelse, at begrundelsen for den anfægtede afgørelse er mangelfuld, idet afgørelsen på væsentlige punkter er behæftet med udeladelser, uklarheder og fejl, som, uden at nogen berigtigelse er mulig, bevirker, at de i afgørelsen indeholdte konklusioner er forkerte.

— Det er endvidere sagsøgerens opfattelse, at afgørelsen savner det nødvendige bevisgrundlag, eftersom Kommissionen ikke har ført noget bevis, som kan tilbagevise det af sagsøgeren fremlagte, hvorefter aftalens klausul nr. 9 indeholder en konkurrenceklausul, som, henset til de omstændigheder, hvorunder den blev indgået, ikke kunne gennemføres uden en forudgående godkendelse fra begge parter.

- Sagsøgeren har desuden anført, at aftalens klausul nr. 9 ikke kan anses for at have et konkurrencebegrænsende formål, og at Kommissionen ikke, som krævet, har bevist, at der (eventuelt) foreligger konkurrencebegrænsende virkninger, som indebærer en tilsidesættelse af konkurrencereglerne.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af traktaten og af bestemmelser vedtaget til gennemførelse heraf
- Det er sagsøgerens opfattelse, at afgørelsen tilsidesætter EU-retten, i det omfang den er behæftet med følgende mangler:
- a) åbenbart ukorrekt bedømmelse af de faktiske omstændigheder og af beviserne samt manglende beviser, idet Kommissionen har foretaget en ukorrekt bedømmelse og fortolkning af de oplysninger, som parterne har fremlagt under proceduren, og som følge heraf ikke på baggrund af de beviser, som er blevet tilført sagsakterne, er nået frem til de mest sandsynlige konklusioner.
- b) fejl ved fortolkningen af artikel 101 TEUF og som følge heraf tilsidesættelse af denne bestemmelse, idet Kommissionen uden grundlag og med urette har konkluderet, at parterne er potentielle konkurrenter på de fleste af de markeder, som angiveligt er omfattet af konkurrenceklausulen, som ikke kan anses for at have et konkurrencebegrænsende formål, uden at Kommissionen har ført bevis for nogen virkning.
- c) manglende opfyldelse af undersøgelsespligten og pligten til at træffe afgørelse, eftersom afgørelsen hverken berigtiger eller tilbageviser de relevante argumenter, som parterne har fremført, navnlig hvad angår rækkevidden af konkurrenceklausulen.
- d) tilsidesættelse af princippet *in dubio pro reo*, eftersom Kommissionen lægger faktiske omstændigheder, der er ufordelagtige for sagsøgeren, som rejser relevante tvivl, og med hensyn til hvilke Kommissionen ikke er sikker, til grund.
- e) tilsidesættelse af de principper, som Kommissionen har forpligtet sig til at overholde, med hensyn til anvendelse af bøder, og som nærmere bestemt følger af punkt 13 i Kommissionens retningslinjer på området, ifdet Kommissionen har beregnet bødens størrelse for de fleste af markederne for elektronisk kommunikation uafhængig af, om de var beliggende på den iberiske halvø og uden at tage hensyn til, at den angivelige overtrædelse i hvert enkelt tilfælde ikke længere bestod efter den 29. oktober 2010.

- f) tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, henset til omstændighederne i den foreliggende sag og de kriterier, som skal overholdes ved anvendelsen af bøder.

Sag anlagt den 16. april 2013 — Ferracci mod Kommissionen

(Sag T-219/13)

(2013/C 164/39)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pietro Ferracci (San Cesareo, Italien) (ved advokaterne A. Nucara og E. Gambaro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse af 19. december 2012 annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til anfægtelse af Kommissionens afgørelse K(2012) 9461 endelig af 19. december 2012, der erklærer den støtte, som i form af fritagelse for den kommunale skat på fast ejendom (ICI) er blevet ydet til ikke-kommercielle enheder, der udøver visse aktiviteter, uforenelig med det indre marked, uden dog at anordne tilbagesøgning heraf, og som fastslår, at den favorable behandling af kirken og visse sportsklubber i henhold til artikel 149 i den konsoliderede lov om indkomstbeskatning (Testo unico delle imposte sul reddito (TUIR) og fritagelsen for kommunalskat (Imposta Municipale Propria) (IMU), som er blevet indrømmet visse enheder, som udøver bestemte former for aktiviteter, ikke udgør statsstøtte.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat fire anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse og ukorrekt anvendelse og fortolkning af artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999.

— Det gøres herved gældende, at Kommissionen til trods for at have fastslået, at der var tale om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og artikel 108 TEUF, ikke anordnede tilbagesøgning af nævnte statsstøtte. Sagsøgeren gør herved gældende, at der ikke foreligger nogen særlige omstændigheder, som bevirker, at det er absolut umuligt at gennemføre tilbagesøgningen, og at der under alle omstændigheder ikke er ført bevis for, at det er absolut umuligt.

2) Andet anbringende om tilsidesættelse og ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

— Det gøres herved gældende, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse har fastslået, at den støtteforanstaltning, som Den Italienske Republik har vedtaget ved hjælp af TUIR's artikel 149, stk. 4, ikke udgør statsstøtte i henhold til TEUF. Kommissionen har navnlig fastslået, at der ikke foreligger nogen selektiv fordel. Sagsøgeren har derimod anført, at den omhandlede bestemmelse giver civilretligt anerkendte gejstlige organer og amatør-sportsklubber en selektiv fordel og desuden opfylder alle de andre betingelser for, at der er tale om statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF.

3) Tredje anbringende om tilsidesættelse og ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

— Det gøres herved gældende, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse har fastslået, at den støtteforanstaltning, som Den Italienske Republik har vedtaget ved hjælp af nævnte fritagelse for IMU, ikke udgør statsstøtte i henhold til TEUF. Kommissionen har navnlig fastslået, at de enheder, som kan benytte sig af fritagelsen for IMU, ikke er »virksomheder«. Sagsøgeren har derimod anført, at de enheder, som kan benytte sig af fritagelsen, er virksomheder i henhold til fællesskabsretten, og at alle betingelser for, at der er tale om statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, er opfyldt.

4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF

— Det gøres herved gældende, at den anfægtede afgørelse skal annulleres, når henses til afgørelsens manglende begrundelse i forhold til alle de ovennævnte anbringender, hvilket er i strid med artikel 296 TEUF.

Sag anlagt den 15. april 2013 — B&S Europe mod Kommissionen

(Sag T-222/13)

(2013/C 164/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Business and Strategies in Europe (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Bihain)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullations søgsmålet antages til realitetsbehandling og påstanden tages til følge, og følgelig annulleres den anfægtede afgørelse.
- Europa-Kommissionen pålægges at inkludere sagsøgeren på den begrænsede liste af kandidater, der kan deltage i den begrænsede udbudsprocedure i forbindelse med kontrakt EuropeAid/132633/C/SER/Multi, del 7: Governance and home affairs (Forvaltning og Indre anliggender).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten, af princippet om god forvaltningsskik, navnlig for så vidt som det pålægger et krav om kohærens, af princippet om kontradiktion, af sagsøgeren berettigede forventning og af princippet om billighed, idet Kommissionen for første gang i sin skrivelse af 2. april 2013, som opfølgning på sin afgørelse af 15. februar 2013, fravalgte projekt nr. 25 som sagsøgeren havde fremlagt for at imødekomme kriteriet om teknisk kapacitet som ikke valgbart og således rykkede antallet af valgbare projekter som reference projekter ned under det nødvendige minimum.
- 2) Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af punkt 2.4.11.1.3, andet led i den praktiske vejledning vedrørende procedurer for kontrakter inden for rammerne af de eksterne aktioner i Den Europæiske Union, og af opklaring A 47 givet i forbindelse med udbudsbekendtgørelsen, idet Kommissionen har foretaget en urigtig fortolkning af begrebet valgbare referenceprojekter, der kunne opfylde udvælgelseskriterierne vedrørende kandidatens tekniske kapacitet.

Rettens kendelse af 17. april 2013 — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste mod Kommissionen

(Sag T-353/08) ⁽¹⁾

(2013/C 164/41)

Processprog: tysk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 22.11.2008.

Rettens kendelse af 19. april 2013 — Comunidad Autónoma de Galicia mod Kommissionen**(Sag T-520/10)** ⁽¹⁾

(2013/C 164/42)

Processprog: spansk

Formanden for Ottenede Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 15.1.2011.

Rettens kendelse af 17. april 2013 — Grupo Bimbo mod KHIM (SANISSIMO)**(Sag T-485/12)** ⁽¹⁾

(2013/C 164/43)

Processprog: spansk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 164/34	Sag T-174/13 P: Appel iværksat den 25. marts 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 15. januar 2013 i sag F-27/11, BO mod Kommissionen	19
2013/C 164/35	Sag T-182/13: Sag anlagt den 28. marts 2013 — Moallem Insurance mod Rådet	19
2013/C 164/36	Sag T-189/13: Sag anlagt den 3. april 2013 — PP Nature-Balance Lizenz mod Kommissionen	20
2013/C 164/37	Sag T-201/13: Sag anlagt den 12. april 2013 — Rubinum mod Kommissionen	21
2013/C 164/38	Sag T-208/13: Sag anlagt den 9. april 2013 — Portugal Telecom SGPS, S.A. mod Kommissionen ..	22
2013/C 164/39	Sag T-219/13: Sag anlagt den 16. april 2013 — Ferracci mod Kommissionen	23
2013/C 164/40	Sag T-222/13: Sag anlagt den 15. april 2013 — B&S Europe mod Kommissionen	24
2013/C 164/41	Sag T-353/08: Rettens kendelse af 17. april 2013 — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste mod Kommissionen	24
2013/C 164/42	Sag T-520/10: Rettens kendelse af 19. april 2013 — Comunidad Autónoma de Galicia mod Kommissionen	25
2013/C 164/43	Sag T-485/12: Rettens kendelse af 17. april 2013 — Grupo Bimbo mod KHIM (SANISSIMO)	25

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

